

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library
UKRAINIAN Lj City
Cor. Pritchard Ave. Winnipeg, Man., Canada

UKRAINIAN LABOR NEWS

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday

SUBSCRIPTION RATES:
Per year \$4.00
Per half year \$2.00

РІК XIII, Ч. 4 (1522), ЧЕТВЕР, 8 СІЧНЯ 1931. WINNIPEG, MAN. THURSDAY, JANUARY 8, 1931. No. 4 (1522). VOL. XIII

ПОМИМО ТЕРОРУ ПОЛІЦІЇ, КОМПАРТІЯ ДІСТАЛА НАЙБІЛЬШЕ ГОЛОСІВ

БІЛЬШЕ ЯК 3,000 РОБІТНИКІВ ГОЛОСУВАЛИ ЗА КОМУНІЗМОМ У ТОРОНТОНСЬКИХ МІСЬКИХ ВИБОРАХ.

ТОРОНТО, Онт., 2 січня. — Помимо найдикушого поліційного переслідування й виборчої кампанії, арештування й побивання виборчих робітників, розбивання мітингів і конфіскації виборчої літератури, Комуністична Партія отримала в недавніх торонтонських муніципальних виборах найбільше голосів у своїй історії.

3,010 робітників голосували на комуністичного кандидата на контролера, Тима Бака. Це число голосів є шестеро більше від голосів, які отримав тут комуністичний кандидат на контролера два роки тому.

Комуністичні кандидати на алдермени, Іван Бойчук і Макс Шур, отримали — перший 368 голосів, а другий 337.

Джеймс Гил, кандидат партії праці в шестій варді, здобув менше голосів у своїй власній варді, ніж Бак дістав у цій варді. Це помімо того факту, що всі робітничі фейкери робили цілою силою пари за Гилом і Симпсоном.

Симпсон, одинокий кандидат підтримуваний торонтонською "Стар", що вийшов, був перевибраний до ради контролерів. Цей повторний робітничий фейкер і зрадник робітничої класи, завдячує свій вибір підтримці найбільшої торонтонської капіталістичної газети, яка підчас цілої виборчої кампанії робила за Симпсоном і Семом МекБрайдом, великим

В Радянськiм Союзi нема кризи й ніколи не буде, каже тов. Куйбішев

ГОЛОВА НАЙВИЩОЇ РАДИ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА ЗАВЯВЛЯЄ НА СЕСІЇ ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМПЕТУ, ЩО РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ СКОРО ЗДОГАНЯЄ Й ПЕРЕВИЩУЄ НАЙЧІЛЬНІШІ КАПІТАЛІСТИЧНІ КРАЇНИ В ІНДУСТРІЇ ТА В ТЕХНІЦІ.

МОСКВА, 6 січня. — Валерій Куйбішев, голова Найвищої Ради Народного Господарства, заявив сьогодні на сесії Центрального Виконавчого Комітету Радянського Союзу, що "в СРСР нема кризи й ніколи не буде."

Він сказав, що Радянський Союз скоро здоганяє й перевищує найчільніші капіталістичні країни в індустрії і техніці. Він признав, що СРСР має перед собою велике завдання у виконанні цюгорічної програми п'ятирічного плану.

"Нашою проблемою в 1931 році", сказав він, "є набуття 83,500,000 тон вугілля, який буде базою нашої металургічної індустрії, розроблення сибірських копалин, які мають 86 відс. вугілля цілого Радянського Союзу, і встановлення великої металургічної бази на Уралі буде вимагати вкладу 1,500,000,000 карбованців (около 750 мільйонів доларів), яка сума рівняється загальним вкладом у всі індустрії Радянського Союзу в першій році п'ятирічного плану.

"Наша металургічна програма в цій році обіймає 8,000,000 тон чавуну, 8,808,000 тон сталі й 6,600,000 тон валкованого заліза. Ми вже перевищили англійську продукцію чавуну з 1929 року й французьку продукцію сталі з 1928 року.

"Яких 500 нових індустріальних підприємств розпочнуть працювати в 1931 році."

32,000 ШВЕДСЬКИХ ТКАЧІВ ВИЙДУТЬ НА СТРАЙК

ШТОКГОЛЬМ, Швеція, 5-го січня. — 32,000 ткачів, що належать до текстильної професійної спілки, отримали сьогодні страйковий розпорядок, який викликає робітників зі всіх фабрик, в яких підприємці рішили зірвати платню почавши від 12 січня. Переговори, що змагали до компромісу, не привели до ніякого успіху, і страйк має розпочатися в той день, коли буде зірвана платня.

БЕРУТЬ ЗАЛІЗНИЧНИКІВ ДО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ.

ПІТСБґ, Па. — Тут кажуть, що управа Пенсильванської Залізничної отримала запит з Радянського Союзу про те, чи кваліфіковані робітники або механіки ті залізничні, які тепер без праці, не бажають поїхати до праці в СРСР.

Перша група американських залізничників, яких потрібно Радянському Союзу в, буде складатися із 150 чол. Управа Пенсильванської Залізничної розіслала цю пропозицію до різних відділів своєї дороги.

ІТАЛІЯ ЗБІЛЬШИЛА ІМПОРТ ПШЕНИЦІ В 1930 Р.

РИМ, Італія, 5 січня. — Генеральний митний директор повідомив сьогодні, що від 1 липня до 31 грудня Італія імпортувала 10,131,878 сотнарів пшениці. Є це збільшення на 6,770,131 сотнарів у порівнянні з тим самим періодом 1929 року. (Хоч депеша з Риму про це не згадує, то фактом є, що велику кількість пшениці Італія спроважує з Радянського Союзу.)

ПАТЕЛЯ ЗАСУДЖЕНО НА 9 МІСЯЦІВ ВІЗНИЦІ.

БОМБЕЙ, Індія, 6 січня. — Валабгай Патея, бувшого заступника президента Все-індійського Національного Конгресу, засуджено сьогодні на дев'ять місяців в'язниці після його арештування 6 грудня в Ахмадабаді за промову, яку він виголосив у Бомбею.

КІНГ І БОРА ЗА ВІДКЛИКАННЯМ МАРИНАРІВ.

ВАШИНГТОН, 4 січня. — Сенатор Кінг з Юти пропонує у сенаті резолюцію, в якій буде домагатися негайно відкликання американських маринарів з Нікарагви. Сенатор Бора також є за відкликанням маринарів.

ЗАСУДЖЕНО СИНА ГАНДІ

СУРАТ, Бритійська Індія, 6-го січня. — Рамдаса Ганді, сина Магатми Ганді, засуджено сьогодні на шість місяців в'язниці з тяжкою працею.

БРИТІЙСЬКІ МАЙНЕРІ ДОМАГАЮТЬСЯ ВІД УРАДУ ПЕРЕБРАННЯ МАЙНІВ

Майнерська юнія домагається, щоб уряд виплачував страйкуючим майнерам у Південній Валлі таку саму допомогу, як дістають безробітні.

ЛОНДОН, 6 січня. — Урядом Майнерської Федерації Південної Валлі звернулося вчора до уряду МекДоналда, щоб він перебрав майні і в той спосіб закінчив страйк 140,000 майнерів, які не працюють уже тиждень на знак протесту проти знижки платні.

Майнері кажуть, що держава перебрала була копалині вугілля підчас великої війни, й закликають уряд зробити те саме тепер, бодай тимчасово.

Представники майнерської юнії конферували з Вільямом Грейгемом, президентом торговельної палати, та Емануелом Шинвелом, парламентарним секретарем департаменту майнів, який є під контролем торговельної палати.

Обидва вони закомунікували домагання майнерів прем'єрові МекДоналдові й за його згодою запросили власників копалин на раду, яка має відбутися сьогодні.

Досі в страйкових районах не було ніяких "безпорядків". Комуністи закликають майнерів до акції в їхній боротьбі з підприємцями, з приводу чого буржуазна преса пише, що комуністи закликають майнерів до "насилства".

Кажуть також, що майнерські провідники звернулися до уряду, щоб він виплачував страйкуючим майнерам ту саму допомогу, що й безробітним. Вони опирають своє домагання на тім, що умови, поставлені власниками копалин, не є згідні з недавно ухваленим законом про вугільні майні.

ТКАЧІ В АНГЛІЇ ВИЙШЛИ НА СТРАЙК

БОРНЛІ, Англія, 5 січня. — Десять бавовняних ткалень у цій місті закрито сьогодні, як 3,500 ткачів застрайкували проти домагання підприємців, щоб один робітник працював на восьми ткацьких верстатах, замість на чотирох, як це було дотепер.

Є це перший страйк у юній ній протесті проти нової системи, яку хочуть завести підприємці. Оригінально страйк мав розпочатися в десятих ткацьких фабриках, але власник одної ткальні згодився тимчасово відложити введення нової системи й робітники залишилися при праці.

Хоч нема покищо відомостей з інших місцевостей, то проте треба сподіватися, що страйк поширився на цілу індустрію й обняв 200,000 робітників.

ПОВСТАННЯ В ПАНАМІ ПОВАЛИЛО УРАД ПРЕЗ. АРОЗЕМЕНІ

МІСТО ПАНАМА, 2 січня. — Нагаде повстання, що вибухло без ніякої остероги, повалило сьогодні уряд президента Ароземени й столиця республіки перейшла в руки революційної хунти, на чолі якої стоїть Гармодіо Аріас.

Підчас гострої сутички, що вибухла коло палати президента, убито десять осіб, вісім з них поліцаїв і двох цивілів. Г. Ф. Еерс, американський консул, є в критичній стані серед 14 поранених.

Хоч у місті панує тепер наверх спокій, то проте вся торговля цілком спинена.

Повстання було вчинене патріотичною організацією "Акціон Коммуналь", яка гостро критикувала корупцію уряду за президента Чіарі й президента Ароземени.

Сьогодні рано група з около 100 людей штурмувала голлову квартиру краєвої поліції, яка служить також за армію в Панамі, й після деякої стрілянини заняла поліційну станицю.

Рівночасно виконано атак на палату президента, яка також упала. Президента Ароземени затримано в палаті під арештом. Арештовано також кількох інших високих урядників, включаючи Арчібалда Бойда, губернатора провінції Панама, та Рікарда Аранга, начальника поліції.

Після кількогодінної наради з "революційними" провідниками президент Ароземени накликав Гармодіо Аріаса прем'єром Панамі й після того зрештував з президента.

ЛІНЧИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ ПОДВОЇЛИСЯ

НЮ ЙОРК, 2 січня. — Лінчи в Злучених Держав подвоїлися минулого року в порівнянні з 1929 роком. Минулого року було 25 випадків лінчу, а в 1929 році 12. Жертвами лінчу були 24 негри й один білий.

У стейті Джорджія було сім випадків лінчу, в Алабами чотири, в Тексасі чотири, в Мисісіпі три, в Індіані й Савт Каролайні по два, у Флориді, Норт Каролайні й Оклагомі по одному.

В Тексасі спалено одного негра у в'язниці в Шерман, а одного спалено публично в Гоні Гров.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

САНДІНО ДАЛІ БОРЕТЬСЯ ПРОТИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ІНТЕРВЕНЦІЇ

МІСТО МЕКСИКО, 6 січня. — Представники Августіна Сандіна, провідника чикараганських повстанців, опублікували сьогодні лист від Сандіна, написаний у його голловій квартирі в Ель Чипотон і перепачкований до Мексика через Сан Сальвадор. У цій листі Сандіно між іншим каже:

"Щоб спасти Нікарагву, треба знищити її.

"Ми вислали остаточно розпорядок палати міста нашої республіки, щоб наездник кат, який нищить нашу національну самостійність, коли загарає нашу країну, щонайменше відбудував її на попід наших тіл."

Хосе Констанціон Гонзалес, який називає себе секретарем Сандіна в Мексикі, також опублікував телеграму, яку він вислав до американських сенаторів Кінга й Бора у Вашингтоні. Телеграма звучить:

"Відтягнення маринарів повинно бути останнім актом 20-літньої інтервенційної драми в Нікарагві. Латинська Америка відкидає американську військову інтервенцію. Запевню вас, що якби відтягнуто маринарів, Сандіно зложив би зброю й наша країна стала б цілком й автоматично мирною. Сандіно й його послдовники обороняють лише самостійність Нікарагви."

У ДВОХ ЕКСПЛЮЗІЯХ В АМЕРИЦІ ЗАГИНУЛО 13 МАЙНЕРІВ

МІДВЕРД, Огайо, 3 січня. — Вчора вечером видобуто тіла п'ятих майнерів, убитих в суботу рано підчас експлюзії в копалині Мидвейла Кол Ко. 15 інших майнерів, що були в копалині підчас експлюзії, вирятувалися неушкоджені.

ЧАРЛІСТОН, Вест Вірджінія, 6 січня. — Р. М. Лембі, шеф департаменту майнів, отримав телефоном відомість, що підчас експлюзії в копалині вугілля в Глен Роджерс, Вест Вірджінія, загинуло сьогодні вісім майнерів. Копальня належить до Релей Вайомінг Кол Майнінг Ко.

Лембі повідомлено, що експлюзії настувила в 4-ій годині рано. В копалині було тоді від 40 до 50 майнерів.

Лембі каже, що він вважає, що всі майнери втікли, за винятком вісьмох. Він каже також, що причина експлюзії не встановлена.

ГОЛОДНІ ФАРМЕРІ РОБЛЯТЬ НАЇЗД НА МІСТО ЗА ПОЖИВОЮ

Загрозили, що силою заберуть зі склепів необхідні їм річі, якщо не дістануть їх добровільно.

ІНГЛЕНД, Аркенсо, 5 січня. — Триста або більше голодних доокочливих фермерів яких цілком зруйнувала посуха, прибули вчора громадою до цього містечка й зажадали споживчих продуктів. Вони загрозили, що силою заберуть необхідні їм річі з місцевих склепів, якщо не дістануть їх добровільно.

Бачучи, що нема жартів з голодними фермерами, місцеві урядники Червоного Хреста "запевнили" їх, що вони дістануть поживу. Після того місцеві куїці наскоро збрали між собою певну кількість поживи, яку передано голодним фермерам. Голова місцевого Червоного Хреста заявив, що всім куїцям буде за це заплачено. Кажуть, що фермери дістали харчів вартости \$1,500.

Хоч недія проминула сподію, то проте місцеві бізнесмени побоюються, що демонстрація голодних фермерів повториться, коли вичерпається дана їм допомога.

Іншими словами сказати, бізнесмени побоюються, що доведені голодом до розпачу фермери дійсно заберуть те, що їм належить, якщо не дістануть його добровільно.

Оце діється в країні, яка вважається найбагатшою в цілім світі.

ДАЛЬШІ МАСОВІ ЗАКРИТТЯ БАНКІВ У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ

ІНДІЯНОПОЛІС, Індіана, 5-го січня. — Л. Ф. Саймонс, стейтвий банковий комішнер, обішовіств, що чотири банки в стейті Індіана не відкрилися сьогодні для бізнесу. Як причину закриття банків подано втрати депозитів.

Закриті банки були: один в Гері, два в Індіана Гарбор і один у Гонтертаві.

ЗЕНЕСВІЛ, Огайо, 5 січня. — Стейтвий банковий начальник закрав сьогодні Стейт Секюріті Бенк, одну з найважливіших стейтвових фінансових інституцій у Зенесвілі.

НЮ ЙОРК, 1 січня. — Кожного дня банкрутують банки в Злучених Державах. Ціла низка їх збанкрутувала вчора. В стейті Мисісіпі закрито одного дня дев'ять банків, у яких було \$1,730,000 депозитів.

Банковий департамент стейту Аркенсо оповіствив закриття двох банків. У стейті Кензас закрито один банк. В Індіанополіс, Індіана, закрався Ситізенс Стейт Бенк, який мав депозитів на суму \$1,400,000. В стейті Огайо закрався один банк.

Разом протягом місяця грудня закрито в різних стейтах Злучених Держав близько 400 банків.

ГЕРІ, Індіана, 30 грудня. — Тут закрався вчора Савтсайд Трост енд Сейвінгс Бенк, який мав около \$900,000 в депозитах. У Гері збанкрутувало вже половиною банків. Було їх перше 14, а залишилося лише сім.

Учора оповіщено також закриття банків у таких стейтах: один у Кензас, один у Колоредо, один в Аркенсо, два в Мисісіпі, один в Алабамі й один у Пенсильвані.

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLICATION ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PATTONS AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Взаємне Товариство, зареєстроване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня знаходяться в Українському Робітничому Домі, на розі вулиць Прічард і Мак'Грегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ЯК ЗДОБУВАТИМУТЬ КИТАЙСЬКИЙ РИНОК ДЛЯ КАНАДІЙСЬКОЇ ПШЕНИЦІ

Коли Бенет проголошував в Ріджайні фармерам консервативні гуртки на вербах, то одною з найбільших і найсолідніших була грушка — китайський ринок для канадійської пшениці. Зараз же пару днів після його обіцянки китайського ринку появилася в пресі телеграфічна новинка, що голова канадійського амбасадства в орієнті Герберт Марлер спішно виїхав з Японії до Китаю у великій дипломатичній і торговельній місії. В тій телеграфічній новинці говориться, що представники англо-саксонського світа (капіталістичного) мають скликати на нараду усіх китайських генерал-бандитів, помирити їх між собою, дати їм величезну позичку в сумі одного мільярда доларів (\$1,000,000,000) на дуже вигідних умовах і в цей спосіб привести Китай до "політичної й економічної стабілізації".

Буржуазна преса Канади написала, що коли Бенет у своїй промові в Ріджайні обіцяв фармерам китайський ринок для канадійської пшениці, то якраз він мав на думці отой план "стабілізації Китаю", але покинув, як хитрий дипломат, що менше обіцяє, але більше дає, мовчав про це.

Обговорюючи промову Бенета в минулому числі "Укр. Роб. Вістей", ми сказали, що "довкола китайського ринку сплутують зовсім інші спекулятивні плани, які коштують один мільйон доларів, якими треба здушити визвольний рух Китаю". Зараз це підтверджується спеціальною телеграмою з Оттави до Вінніпегської "Фрі Прес". Підтверджується, що капіталісти англо-саксонського світа планують не тільки здушення визвольного руху трудящих Китаю ціною канадійської пшениці, але створення під проводом цих капіталістів об'єднаного фронту з усіх китайських генерал-бандитів проти Радянського Союзу.

В самій вище згаданій телеграмі з Оттави говориться, що цей план є більше політичний, як економічний. Найголовніше, говориться в телеграмі, що мільйони китайського населення стоять перед обличчям голоду і дипломати "у Вашингтоні й Лондоні боються, що Росія може використати положення для завойовання зверхності в республіці з двома цілями — для ширення комунізму й для здобуття ринку на продукти свого пшеничного плану".

Ось чого йдуть провідники капіталістичної політики у Вашингтоні, Лондоні й Оттаві до Китаю, — а не шукати ринку для канадійської пшениці, щоб в цей спосіб рятувати фармерів. І йдуть вони туди не з порожніми руками, але везуть з собою один мільйон доларів, бо тільки за гроші можна купити спільний фронт китайських генерал-бандитів (буржуазні дипломати називають цих бандитів делікатно — "war lords") проти Радянського Союзу.

Так "leading citizens". Злучених Держав, Великої Британії й Канади обговорюють план, вкладають в него \$1,000,000,000 в формі кредиту й це має бути щось у формі пшеничного плану в Китаю. Ці три держави вкладають свій капітал так: Злучені Держави 690 мільйонів доларів, Велика Британія 250 мільйонів доларів, а Канада 60 мільйонів доларів. Ці гроші будуть дані китайським генералам у формі вигідного і довготермінового кредиту. За ці гроші Китай має купувати в Злучених Державах і у Великій Британії фабричні вироби (включаючи, розуміється, воєнну амуніцію, тенки й гармати), а в Канаді пшеницю.

Іншими словами, гроші, зібрані з канадійських робітників і фармерів у формі прямих і посередніх податків канадійським капіталістам визначають китайським генерал-бандитам і за ці гроші (не за всі, але за частину, бо більша частина піде на озброєння проти визвольного руху трудящих Китаю), отже за ці гроші Китай має купувати в Канаді пшеницю.

В телеграмі з Оттави з 5 січня виразно говориться, що шанківський уряд... а головню уряди-кредитори зможуть за ці гроші втримувати здатний воєнний штаб, озброювати ім підчинених воєнних лордів і здушувати різні повстання.

От який "орієнтальний ринок" мав на меті Бенет, коли говорив і не договарював про него в Ріджайні. Ринок озброєння китайських генералів проти Радянського Союзу й проти визвольних змагань китайського народу. І на це є 60 мільйонів доларів, а фармерам кажуть чекати на годсонсейську залізницю, на якісь спеціальні приватні позичкові корпорації і т. ін.

Але вертаємо далі до тої спеціальної телеграми з Оттави до "Фрі Прес". Говориться там, що видатні фінансисти Лондону тої "пшеничного плану" в Китаю затвердили, Бенетів міністер Стівенс дав йому своє благословення, а головним батьком цього плану є Овен Д. Йонг, тої самий американський Йонг, планом якого сковано Німеччину.

Телеграма далі каже, що коли б такий план і було переведено в життя, то про продаж канадійської пшениці в Китаю ще два-три роки нема що й думати. Друге — цей план ви-

ликав би опозицію Японії, Німеччини та Радянського Союзу, бо цей план на ділі має поновити політично й економічно Китай англо-саксонськими країнами.

Помінувши справжню мету цього плану, така спекуляція, каже телеграма, некорисна Канаді, бо в 1919 році Канада вижила була так Греції 7 мільйонів доларів, а Румунії 14 мільйонів доларів, або іншими словами канадійський уряд купив в канадійських капіталістів товарів для Греції й Румунії за 21 мільйон доларів і заплатив за них канадійським капіталістам грошіми, зібраними з податків канадійського населення. Ні Греція ні Румунія цих грошей Канаді не звернули й тільки після довгих короводів погодилися на тім, що Греція має сплатити до 1948 року, а Румунія до 1967 року.

Так за гроші, зібрані з податків канадійського населення думає уряд Бенета заплатити канадійським капіталістам за частину тої пшениці, яка є в елевейторах і вивезти її до Китаю, але й то під умовою, що Китай здушить у себе визвольний рух трудящих і виступить об'єднаним фронтом проти СРСР.

Від такої "допомоги" канадійським фармерам дужше не стане — навпаки, здешевлення канадійської пшениці, її величезну надвишку капіталістичні уряди планують використати для здушення революційного руху в Китаю й для створення на Далекому Сході протирадянського фронту під керівництвом капіталістів англо-саксонських держав.

КАТУВАННЯ БУВШИХ ПОСЛІВ В ТЮРМІ В БРЕСТ-ЛИТОВСЬКУ

Соймовий клуб народово-робітничої партії та пенес внесли в польському союмі інтерпеляцію в справі катування бувших соймових послів, яких Псалудський порештував після розігнання союму й посадив у військову тюрму в Брест-Литовську. Нище заводимо уривок з тої інтерпеляції, щоб показати, як Псалудський розправляється із своїми противниками.

Арештованого посла Лібермана в дорозі поза Седльцями асистуючі поліційні органи та жандарми побили до нестями. В один момент ескортант-комісар державної поліції затримав авто і наказав послові Ліберманові висісти з нього, а за хвилину військовий жандарм приказав йому піти в ліс, де лежало на нього поліційний комісар. Др. Ліберман, підозріваючи, що це пастка, не хотів іти. Все ж таки його підняли прикладами жандармських крісів. Коли він став у лісі перед комісарем поліції, тоді той зі словами: "Чому драбуго не йдеш, коли тебе кличуть?" ударив його дичи в карк, нарушуючи йому в'язи. Від тих ударів др. Ліберман упав на землю, а тоді його власним плащем зав'язали йому голову, на яку сів один із ескортантів. Здерши із нього вбрання і серед лайок: "Ти жиде, ти парку, ти смієш обвинувачувати Чеховича, ти смієш підносити голос проти пана маршала" — збили його до нестями, завдаючи йому більше як двадцять кривавих ран, які відтак ствердили на його тілі співвинувачений із ним товариш келі бувший посол Попель.

Далі в інтерпеляції звертають увагу на те, що хоча всі особи були цивільні, їх посадили до військової в'язниці. Там піддали їх як підкомандних військовій владі, а спеціальний полк Костек-Бернацькому і відобрали їх згід інтеренції судової влади.

Інтерпелянти наводять розмову арештованого д-ра Лібермана із слідчим суддею, коли в сусідній кімнаті находилися полковники Костек-Бернацький і прокурор Михаловський. На запит: "Чим я провинився злочинно?" дістав від слідчого судді відповідь: "Через підготовку конгресу Центроліви, що мав насильно скинути уряд". Далі в розмові д-р Ліберман спитав: "А що маю зробити, щобі комунікуватися із суддею або прокуратором?"

"Внесете" писемко до прокуратора".

На це перебив полковник Костек-Бернацький такою заявою: "Мушу що заяву спростувати. Ніякого писма. Будете мусти згодоситися до мене до рапорту".

Заяву, суперечну із приписаним карного кодексу, прийняли мовчки слідчий суддя та прокуратор.

Арештованих відрізали від світа в спосіб досі невідомий в судівництві, їм не дозволили порозумітися з оборонцями ні

ний спосіб побито й послав Багінського та Корфанто. Жандарми потурбували крім того Путака і Барліцького, побили у варварський спосіб по лиці бувшого посла Когута й інших.

Ці вичислення не вичерпують усіх жертв варварського поступовання військового персоналу, що робив службу.

В часі биття з правила пустили в рух мотор для витягання води, аби голос здавив зойки катованих жертв. Дійшло до того, що як тільки мотор зачинав працювати, це було ознакою для ув'язнених, що когось з них піддають знову тортурам. Поруч тих фізичних тортур арештовани переходили інші тортури духові. Вони були під постійним жахом смерті. Супроти д-ра Прагера полковник Бернацький заявив: "Ви образила мого шефа, то так, якби ви образили мене самого, я міг би казати вас тут під стіною розстріляти, і ніхто не сказав би мені слова". А супроти д-ра Лібермана полковник Бернацький сказав: "Усі арештовані залежать від приказу маршала Псалудського, то вони рішати про їх долю".

Один зі старшин, незнаний з назвица, заявив супроти д-ра Лібермана: "Доля арештованих залежить виключно від рішення маршала Псалудського. Коли він скаже їх убити, то вони їх ують, коли скаже їх побити каліками, то вони по-

роблять їх каліками". Полковник Бернацький заявив послові Барліцькому: "Ви так згябли маршала Псалудського, що не маєте що рахувати на суд. Право є правом всюди, але ви згябли маршала занадто".

"ОБЕРНУТИСЬ ДО СТІНИ". Щоби в ув'язнених підтримати свідомість тієї погрози, інсценізовано від часу до часу фікційні езекуції. І так у перших днях жовтня 1930 р. до келі, в якій сиділи д-р Ліберман і Попель, увійшов офіцер, даючи наказ: вбрати плаші і казачи їти за собою. На запит Попеля, чи можуть забрати зі собою хліб, офіцер відповів: "Більше вже його не буде потребувати", по чім виконав відповідний рух рукою. Обох ув'язнів переведено до келі на долині, в якій відбувалися нормально ревізії. Келія була пуста, сімники з ліжок витягнені, а на підлозі була розкинена соломка. Приведені туди Ліберман і Попель були переконані, що чекають на виконання езекуції. По хвилі почули зі сусідньої келії рух і крик, а потім голос: "Обернутись до стіни" і двократний сухий тріск, якби два вистріли. У найбільшому, смертельному здернуванні чекали тепер на свою чергу. По упливі довгого чашення маршала Псалудського. Коли він скаже їх убити, то вони з офіцером. Скінчилося тільки на ревізії.

Що я чув в Саскатуні про напад "Стрільцької Громади". Люди питають: чи саскатунська поліція є на услугах "стрілецької громади", чи "стрілецька громада" є на услугах поліції?

Приїхав я до Саскатуну в неділю, 21 грудня. Неділя вечером, як звичайно, немає де піти. Почув я, що є концерт в Укр. Роб. Домі. Пішов я на концерт і те, що почув я на концерті, мене зацікавило. На концерті крім одного приїзджого робітника, промовляв місцевий промовець — на жаль я не згадую собі назвиск промовців.

Місцевий промовець оповідав присутнім, як один день перед тим, а саме в суботу 20 грудня вечером "стрілецька громада" в Саскатуні прийшла зорганізовано на робітничий мітинг до Укр. Роб. Дому, счинила бучу, а потім заклакала поліцію й так розбила мітинг.

Коли промовець оповідав про це, публіка слухала з великим обуренням проти цього нападу. Промовець закликав присутніх прийти на такий самий мітинг у вівторок.

Я, як приїзджий, не дуже-то в тому розбирався. Але по концерті зайшов я на вечеру до ресторану, там було багато українських робітників і говорив про цей випадок. Робітники оповідали про цей хуліганський напад з обуренням. Один з присутніх почав обороняти "патріотів" та "патріотичну роботу", як це він казав, але його обступили інші робітники й почали питати, яка то патріотична робота з поліцією, чому "патріоти" кличуть поліцію проти робітників. Один з робітників запитав:

— Скажіть мені, добродію, чи то поліція є на услугах стрілецької громади, чи стрілецька громада служить поліції?

— Що ви під тим розумієте? — Я хочу знати, чи то поліція післала стрілецьку громаду розбивати робітничий мітинг, а потім сама прийшла подивитися, чи добре вони виконують наказ, чи то стрілецька громада заклакала поліцію? Коли ви відповісте мені на це запитання, то я тоді відповім вам, чи стрілецька громада є на услугах проти робітників, чи поліція є на услугах стрілецької громади.

Але той добродій настроїв

Я не є "стрілець", я вже 20 літ в Канаді "стріляю" по різних генках, а зараз "стріляю" за роботою, але я дозволю собі, запінати всіх стрільців в Канаді, чи ті саскатунські погромщики, що з поліцією розбивають робітничий мітинг, мають справді щось спільного з вами, стрільцями, синами українських селян? Чи ви організуєте тут свої "громади" для того, щоб допомагати поліції розбивати робітничі мітинги? Я не хочу вірити, що воно так є.

Коли ні, то ви повинні засудити саскатунських погромщиків і відмежуватися від них. Коли ж ви дего не зробите, то ваші "громади" засудять іде канадійське робітництво.

Робітнич.

Замітка Редакції. — Вмшуючи спостереження переїзджаючого робітника, ми щодо його запитання скажемо: Ми певні, що величезна більшість бувших воєнів Укр. Галицької Армії, які є зараз в Канаді, не мають нічого спільного з саскатунськими погромщиками. Найкращим свідомством цього є те, що багато цих бувших воєнів є гарними і прищовитими членами робітничо-фармерських організацій, багато є добрими симпатиками, приходять завжди до Укр. Роб. Дому в різних місцевостях Канади. Зрештою про їх настрій говорять їхні листи на сторінках "УРВ". Що ж до хуліганського нападу на робітничий мітинг в Саскатуні та прикладання на него поліції, то за це не можна винувати навіть тих всіх стрільців, які є вже в "стрілецьких громадах", куди хі зтягнено під ріжними національними кличками для такої брудної роботи. Вони з часом побачуть, куди їх зтягнуто й для чого, а навіть сама саскатунська подія багатьом з них відкриє очі.

З другого боку — сам же дописувач каже, що він чув від саскатунських робітників, що між напасниками були такі "стрільці", які в часі українсько-польської війни стріляли ще без штанів по вулицях Саскатуну. Але сторінки "УРВ" відкрили для всіх тих бувших воєнів УГА, які хотіли б висловити свою думку з приводу нападу саскатунських погромщиків на робітничий мітинг.

РІЖНІ ВІСТІ.

ОСТРОГ НАД ГОРИНЕМ.

В очі проти 22-го листопада арештовано в Острозі під закидом принадлежности до КПЗУ 10 осіб, між ними три жінки. Арештованих відведено до слідчої в'язниці в Луцьку, звідки після 4-ох днів звільнено 5 осіб, а решту задержано.

ШАЛЕНЕ ЗБРОЄННЯ РУМУНІ.

Румунська преса сповіщає, що військовий бюджет Румунії на 1931 рік збільшать на три мільярди левів для того, щоб запровадити в війську сучасне озброєння. З огляду на це, що для шкільної модернізації армії цієї суми не вистарчить, румунський уряд готує — як кажуть — проєкт переозброєння війська протягом 5 років. Кошти мають здобути з "надзвичайних джерел", тобто від французьких капіталістів і мілітаристів.

АНГЛІЙСЬКО-ПОЛЬСЬКА ІНТЕРВЕНЦІЯ В КИТАІ.

Англійська буржуазна газета "Дейлі Телеграф" отверто признається, що англійська й японська воєнні флоти на ріці Янзи ведуть воєнні операції проти китайської червоної армії. Газета інформує, що за останніх кілька тижнів англійські канонерки щось 40 разів брали участь у битвах із червоними.

Українська буржуазія на службі у польської шляхти

Найновіші чудасії ундівців

Про одну не зовсім мудру заяву Мудрого редактора ундівського органу "Діло".

В "Ділі" з 18 грудня читаємо дивацьку заяву редактора В. Мудрого "Про один цикл статей у "Ділі", заяву, яка оповідає людям про те, що "появилися на сторінках "Діла" в часі між 21 листопада і 3 грудня п. р. десять передових статей на тему політичної тактики нашої попередньої і теперішньої, нововибраної Парляментарної Репрезентації".

Грече Мудрий:

"Не входячи тепер ні в оцінку ні в аналіз цих статей з уваги на цілком невідповідний до цього часу об'єм їх, після шеститижневого побуту в тюрмі, провід у Редакції, вважаю своїм обов'язком заявити, що висловлені в цих статтях погляди на тему програми і тактики нашої Парляментарної Репрезентації є тільки індивідуальним міркуванням автора статей. Тому не може за них нести відповідальності ні Редакція "Діла" ні, як я це перевіряв, Парляментарна Репрезентація ні теперішньої тимчасовий провід Українського Національного Демократичного Об'єднання.

Прикро, що ці статті в такому виімково важкому та важкому часі появилися ще й до всього того на сторінках "Діла" як редакційні".

Так закінчує не дуже мудру заяву Василь Мудрий, редактор "Діла". Думає редактор, що коли він Мудрий, то потрапить йому обдурити, що за ці десять статтів відповідає тільки якийсь таємничий автор, як одиниця, що за них не відповідає ні редакция, ні провід УНДО, ні його парламентарна репрезентація, для якої ці статті були написані.

Коли за них не відповідає ні редакция, ні провід УНДО, то в чий руках "Діло" через цілих тижнів, коли в нім ці статті були містяться й то цей як редакційні на першій сторінці?

Коли тоді сидів в тюрмі Мудрий і Д. Левицький, то була на волі ціла "парляментарна репрезентація", для якої в тих статтях викладалося цілу програму, а не тактику. Кого хоче обдурити мудрий редактор "Діла", що визначування лінії "через Варшаву на Київ", що питання про "західні границі будучої української держави... буде вирішене між будучим українським урядом, який засідатиме в Києві та Польщею" — питаємо, кого він хоче обдурити, що це тільки "тактика", а не програма партії?

Коли Мудрий думає, що він когось цим обдурить, то він не є такий мудрий, як називається. Якщо справа маєть так, як Мудрий каже, тобто, що за ці статті відповідає якась одиниця, за яку не відповідає ні редакция, ні провід УНДО, ні парламентарна репрезентація, то Мудрий повинен був сказати, хто та однаиця, як вона попала до керування цілою редакцією "Діла" і що з нею тепер сталося.

Друге — коли Мудрий та Левицький були тоді арештовані, то ціла нинішня ундівська парламентарна репрезентація в Галушинські, Луцькі, Загайкевичі і ін. були на волі й в протигу двох тижнів вони могли спалити ту одиницю.

Ні, справа маєть зовсім інакше й мудрого редакторів, хоч ундівці, зовсім не вдається тут грати ролю дурня. Це саме ту заяву видано з тактичного боку, щоб якийсь хоч трохи згладити те враження, що його викликали на Західній Україні голоси преси пісудників, захвалюючи нову політику УНДО. Ми щойно в минулому числі вмістили дві статті про ту нову політику УНДО, а в одній з них сказано, як варшавська "Газета Польська" та львівське "Слово Польське" привітали ту політику УНДО, як "згідну з державною й національною райсю Річнопосполитої".

Заяву сказавши провідирі УНДО написати Мудрому тільки "для отвода глаз". А нова політика УНДО, як це слушно заявляє "Слово Польське" — "може стати зряддям констрування сходу через Польщу" (походу на Радянську Україну через Польщу). І цього нікими наймудрішими заявами стерти не вдається.

Українська православна церква на службі в польської шляхти

Православний митрополит Діонісій, петліорівський міністер Огієнко і усе православно-автокефальне начиння перейшли на польську мову. — Союзники канадійського українського православія всією силою працювали у виборах за Пісудського списком. — А що ж на це наші свистунівці?

Більшовики сині да такі, вони нищать церкву, вони клевещуть на церкву, що вона служить капіталістичній державі, а тим самим "зневажають бога, — не вірте їм, бо це все брехня, вони тільки так говорять тому, що вони не вірять в бога і т. д. Хто не читав такого про більшовиків в ріжній побожній пресі?

А от послухайте не суди, товариші читачі а прочитавши це, запитайте тих побожних християн із свистунівського православія, як це вони вам пояснять таку подію, чи історію.

Слухайте: У львівському "Ділі" (а не в харківському "Комуністі") з 18 грудня вмістив дову статтю один з діячів українського православія на Волині, др. А. Річинський. В тій статті він оповідає, як українська православна церква в Польщі стала агентурою Пісудського, продалася йому геть цілком з митрополітичними бексхами. Навіть прийняла польську мову. Замість церкви — прийняла назву косяцоль, замість "батюшка" — ксьондз і т. д.

Ось що пише цей православний діяч Річинський (подаємо уривки):
1. Українська православна церква прийняла зверхність цивільної влади (над божею!).
2. Готовість вищої церковної влади надати православному польській вигляд (польську мову прийняв як обов'язкову) в актах Церк. Собору, в офіціозі митрополіти "Wiadomości Kościola Prawosławnego"; заводить свій "Boże eos Polskę" у митрополітичному соборі та по деяких церквах.

"Відліт уланів ескортували митрополита Діонісія під час його архієрейських візитацій на Волині".
(Бачите — українських селян польські улани катують, а митрополита охороняють!)
— Пан Голуцько навіть особисто їздив до Парижа за кандидатом на українського єпископа з Волині.
(Тепер єпископів української

православної церкви та поці на Волині призначе бувши головою петліорівської поліції шоевода Юзефський.)
В часі виборів воеводу виборчу відозву одинки (пісудчиків) підписали православні попи — луцький Анаст. Павлюковський і володимирський Мик. Широцький.

Митрополит Діонісій видав відозву, в котрій закликав вірних йти за одинкою.
Слідом за митрополитом пішла ціла отара православного духовенства. На деканатських соборчиках спритніші декани повчали духовенство, як агітувати за одинкою навіть в церковних проповідях.

(Тут Річинський ганьбить попов за те, що вони не задумалися навіть, що можуть потім прийти до влади єнедкі й тоді буде неприємність.)
"Не задумувалося, каже даві Річинський, духовенство над тим, чи піднесеться його й так невисокий авторитет серед православного населення після таких очевидних проявів безпринципності й льякайства".

Митрополит Діонісій відправив у митрополітичному соборі урочистий молебін за успіх одинки, потім сфотографував з соймам прибічного духовенства й фотографія була вміщена в "Гюстрованим Куреру Цодзєнним".
Ці православні попи закладають для противаги "Прогресивні" свої "добродійні" комітети, а ці комітети торгують горілкою.

Далі Річинський каже:
"Нарешті дійшло до того, що православне духовенство навіть між собою кореспондує вже по польськи". І тут же наводить безграмотного листа "Ks. Dziekana Parafja Demisie-wicza" до якогось другого "dziekana" православного, щоб той обов'язково відправив службу боже 11 листопада з подякою божеві за те, що допоміг Пісудському "odprzeć najazdu bolszewickiego".
Давши такий огляд, цей православний діяч каже:

сподарстві приходять 3 мільйони 700 тисяч гектарів землі. 90% західно-українського селянства це безземельні і малоземельні селяне. Іх доля — це страшна поміщицька неволя. Щоби не вмерти з голоду західно-український селянин приневольний працювати на поміщика, заробляючи по 50—80 і 100 грошей (порівняйте з центами) денної плати за 12 а то й 16 годин праці, або отримуючи в часі живих (з заховавання феодальної форми винагородження в натурі) плати 16-го—18-го, а навіть 20-го снопа. Все, що заробляє західно-український селянин у обшарника, що він добуває тяжким трудом на своїх голодних шматках землі, він у формі податків мусить віддавати польській державі на покриття воєнних бюджетів і на утримання фашистського окупаційного апарату, себто на утримання своїх власних кайданів. У згоді з польською аграрною реформою, польські обшарники, проводячи капіталістичну раціоналізацію своїх господарств, продають лишки своїх земель на Західній Україні виключно польським воєнним колоністам, яких наснажує тут влада як збройну надійну опору окупації, як забезпечення запілля в війні з СРСР.

Ціла система реалізування згаданої "аграрної реформи" (парцеляція, воєнне осадництво), обшарничо-кулацька комасація, ліквідація сервітутів) є по суті у шоденному й виконанні нічим іншим, як тільки системою закріплювання капіталістичних елементів на селі ціною грабунку широких мас трудящого селянства і доведення тих мас до стану що раз більшого зубожіння.

Доповненням грабункової експлуатації робітничих і селянських мас Західної України є режим політичного терору і денационалізації, режим нещадного переслідування українських робітничо-селянських революційних організацій, поголовного нищення українського шкільництва (перед імперіалістичною війною у самій Східній Галичині було 3,120 українських шкіл, нині у цій Західній Україні залишилось з того числа, вже тільки 500 українських шкіл).

Все це разом створює на західно-українському селі ті умови, серед яких незаспокоєний голод землі, голод праці і хліба, з невідпорою силою перероджується в активну боротьбу.

Польські капіталісти, обшарники, журукулі й колоністи — це основна підстава польської окупації на Західній Україні. Класовий вициск сплітається, на цих землях, тісно з національним гнітом. Боротьба українських селян проти польської окупації за їх національне визволення, будучи рівночасно боротьбою проти вициску польських обшарників, спрямовується неминуче і що раз більше у ринище класової боротьби.

Всі буржуазні уряди Польщі намагались зламати революційну боротьбу західно-українських трудящих мас неперервним терором масових політичних процесів і кровавих масах доконування на робітниках і селянах. В 1923—24 роках виконано ряд смертних присудів у Львові, Золочеві, Чорткові, рострілюючи революційних борців за соціальне і національне визволення західно-українських трудящих мас.

(Далі буде.)

"Отже стоїмо перед перспективою "упаньствования" польського православія".

Це є доповнення конкордату Пісудсько-Шептицького. Це Пісудський хрестами — православним і грекокатоліцким креше креси. Де не помагає уланський нагай, там працює митрополітичний хрест — або навпаки.

Цікаво, чи свистунівське православіє ще й нині молиться богу за професора Огієнка та за митрополита Діонісія?
Мусія.

Що я бачив і чув на патріотичному з'їзді в Едмонтоні

Признаюся, що за 20 літ мого побуту в Канаді вперше мені прийшло бути на патріотичному з'їзді. Був я багато разів на українських робітничо-фермерських з'їздах, прислухався їхнім нарадам, як делегати вирішували всякі справи. В едмонтонських грушевців навпаки. Вони вибрали президію з'їзду від всіх відділків, почавши від послів, а скінчили на скеларях з головою Петром Зваричем.

Свистун забирає вступне слово і перечить телеграмі від самостійників з поза Едмонтону. З початку телеграми читаються гладко одна по одній, але приходить телеграма від "генерала" Сікевича, що ніяк її не відчитаєш. Свистун нититься з телеграмою по шійній президії, але й президія нічого не втне. Але Свистун не дає за програму і каже, як не можна відчитати, то ми й так знаємо, що в ній говориться, а говориться в ній, що ми ще більше об'єднали самостійницькі сили.

Після прочитання оцих незрозумілих телеграм, почалися звити й кожний делегат говорить тільки про більшовиків: одні кажуть, що в них би йшла самостійна робота, але більшовики не дають їм нічого робити, а другі кажуть, що ми би щось робили, але поміж нас шведідаються більшовицькі агітатори і мають тепер добре поле до роботи, бо між фермерами криза.

Подумав я, пропадуть "самостійники" через проклятих більшовиків. Але однак знаходяться люди, які в таких випадках дають собі раду. Виходить це один делегат на сцену і перше просить секретарів, щоб все точно записали, що він буде говорити. Починає:

— Все те правда, що більшовики чим раз більше завойовують маси за собою і мого порада ось така: що би таких лідерів, як Навізівський, Войтишин, Кифорук негайно депортувати.

Все панство заплескало в долоні. Слідуючий забирає слово др. Велс, президент університету і цей вже говорив про науку, що корисна для молоді, та що наука поборює всі труднощі. Біда лише в тім, що не сказав, що в такий критичний час, як зараз, багато родичів не мають спромоги своїх дітей посилати не то до вищих шкіл, але й до публичних через брак взуття й одежі. За др. Велсом забирає слово президент Алберти Браунлі. Він дякує президії й голові, що понав в таке окруження й говорить на тему "криза". "Криза, каже він, є щось страшне, але коли б ми застановились серйозно і подумали над отою кризою, то вона не така страшна, як її малюють. Я бачу перед Канадою, а зокрема перед Альбертою, добробут і по новій році піде все краще".

Думаю собі і це добре, до нового року недалеко, то не довго прийдеться чекати на той прем'єрський добробут. На цій кінчиться сесія першого дня нарад. Свистун проголошує на другий день наради день в 11-й годині рано, але вже дещо відмінні від нарад першого дня. Починають вже говорити українські послы про економічну кризу. Перший говорить пан посол Горещкий і каже, що економічна криза,

коли є, то лише тому, що ми до неї не були пригтовані. Як би ми були студіювали наперед такі кризи, от хоч би так, як студіюють астрономи астрономію, то ми були б шни з кризою не стрінулися.

Почав на економічній кризі, а скінчив на астрономії. Астрономи, коли й говорять про якусь комету, то кажуть що вона засягне своїм хвостом якусь частку світа, але криза, як засягне своїм хвостом із Волостріту, то від неї не сховаєшся, вона й "святого" отці пану в Римі досягне своїм хвостом.

Прое це знають і говорять люди, що розбираються в таких справах, а не українські послы. Другим бесідником був пан Миськів. Цей вже, доповнивши промову п. Горещкого й так такий й сказав, що він доповнить те, що не доказав п. Горещкий. Він сказав:

"Як би ціна випала на фабричні продукти так, як на фермерські, то тоді кризи не було б. А то сталевий трост знизив на залізі 5 процент, а фермерам знизили на пшениці 50 процент і тому тут така нерівність".

Не знає неборака сказати, що ту нерівність викликає капіталістична система, приватна власність на засоби продукції й зникне ця нерівність тільки тоді, як зникне капіталістична система. Але де там панам послам на таких справах розумітися. Це ж не астрономія?

Третім бесідником виступає п. Підручний і цей вже чеше про агрономію, а це: "Як би фермери більше провадили мішану господарку, то такої кризи не було б, а як би це до того плакали расову худобу, то тоді б фермерам жилося, як у бога за дверми, бо й ціна була б добра на їх продукти: більшовики не мали б нагоди кричати на кризу. Краще б було, як би ті більшовики оставили кризу, а давали фермерам вказівки, як поинищити буряни на фармах".

Подумав я собі, що більшовики якраз те й роблять, що виконують буряни між бідин українським фермерством, а цім кінчиться сесія першого дня нарад. Свистун проголошує на другий день наради день в 11-й годині рано, але вже дещо відмінні від нарад першого дня. Починають вже говорити українські послы про економічну кризу. Перший говорить пан посол Горещкий і каже, що економічна криза,

коли є, то лише тому, що ми до неї не були пригтовані. Як би ми були студіювали наперед такі кризи, от хоч би так, як студіюють астрономи астрономію, то ми були б шни з кризою не стрінулися.

Почав на економічній кризі, а скінчив на астрономії. Астрономи, коли й говорять про якусь комету, то кажуть що вона засягне своїм хвостом якусь частку світа, але криза, як засягне своїм хвостом із Волостріту, то від неї не сховаєшся, вона й "святого" отці пану в Римі досягне своїм хвостом.

Прое це знають і говорять люди, що розбираються в таких справах, а не українські послы. Другим бесідником був пан Миськів. Цей вже, доповнивши промову п. Горещкого й так такий й сказав, що він доповнить те, що не доказав п. Горещкий. Він сказав:

"Як би ціна випала на фабричні продукти так, як на фермерські, то тоді кризи не було б. А то сталевий трост знизив на залізі 5 процент, а фермерам знизили на пшениці 50 процент і тому тут така нерівність".

Не знає неборака сказати, що ту нерівність викликає капіталістична система, приватна власність на засоби продукції й зникне ця нерівність тільки тоді, як зникне капіталістична система. Але де там панам послам на таких справах розумітися. Це ж не астрономія?

Третім бесідником виступає п. Підручний і цей вже чеше про агрономію, а це: "Як би фермери більше провадили мішану господарку, то такої кризи не було б, а як би це до того плакали расову худобу, то тоді б фермерам жилося, як у бога за дверми, бо й ціна була б добра на їх продукти: більшовики не мали б нагоди кричати на кризу. Краще б було, як би ті більшовики оставили кризу, а давали фермерам вказівки, як поинищити буряни на фармах".

Слідами Карних Експедицій

Окупована імперіалістичною Польщею Західна Україна є сьогодні тереном масових селянських погромів і кровавих оргій білого терору. Події, що розгортаються на цих землях приковують увагу цілого міжнародного пролетаріату.

Західна Україна це буваха Східна Галичина, котра входила перед імперіалістичною війною в склад Австро-Угорщини і частини Волині, Полісся, Підляшшя та Холмщини, що належали колись до бувшої царської Росії. Українське населення живе на цих землях у компактній масі, сягає числа 7 з половиною мільйонів, і в 90% складається з трудящого селянства. Саме в листопаді минуло 12 років від часу, коли західно-українські трудящі маси піднялись до збройної визвольної війни проти польської буржуазії та обшарників. До Польщі були силою прилучені землі Західної України у час, коли міжнародна контрреволюція йшла збройним наступом інтервенції проти Радянського Союзу. Насильством воєнного розбою відрізано західно-українські землі від їх матірнього пня Радянської України та віддано капіталістичній Польщі для заспокоєння її голоду господарчої експансії. Геройська боротьба за-

хідно-українських трудящих проти окупації тревала 1 рік. Вогонь революційної боротьби трудящих мас за їх соціальне і національне визволення не вгасав від тоді на цих землях ніколи. На 12-му році окупації, він спалахнув новим погаром.

Розвиток революційних подій на Західній Україні є тісно зв'язаний з загальним падінням хвилі революційних боїв у цілій Польщі. Процеси поступового поглиблення господарчої кризи в Польщі, розгортаючись нерівномірно виявили себе в першу чергу найбільш гостро там, де найслабші ланки капіталістичного ладу в Польщі. Сконюмічно відсталі і мало відпорні на всі наслідки кризи землі Західної України, сповнюють у капіталістичній Польщі ролю колоній. Це країна дрібного і середнього промислу, країна великого перенаселення, гострого безземелля і малоземелля. Ї господарчим завданням бути джерелом сировини (землі ці багаті нафтою, сіллю, лісами), ринком збуту для промислів корінної Польщі і ринком дешевих робочих рук. Фашизм, шукаючи виходу з кризи, шукає його перш над усе у посиленому грабунку окупованих земель Західної України. Криза, всі неминучі її соціальні наслідки, мусіли тому виявити себе на західно-українських землях з подвійною, як у цілій Польщі, силою.

Особливо важливу ролю відіграє на Західній Україні земельне питання. На 6 мільйонів 700 тисяч гектарів землі на Західній Україні майже половина, бо 3 мільйони, є в руках поміщиків, при чому в 85% це поміщики — поляки. На 1 мільйон 250 тисяч селянських го-

сподарств приходять 3 мільйони 700 тисяч гектарів землі. 90% західно-українського селянства це безземельні і малоземельні селяне. Іх доля — це страшна поміщицька неволя. Щоби не вмерти з голоду західно-український селянин приневольний працювати на поміщика, заробляючи по 50—80 і 100 грошей (порівняйте з центами) денної плати за 12 а то й 16 годин праці, або отримуючи в часі живих (з заховавання феодальної форми винагородження в натурі) плати 16-го—18-го, а навіть 20-го снопа. Все, що заробляє західно-український селянин у обшарника, що він добуває тяжким трудом на своїх голодних шматках землі, він у формі податків мусить віддавати польській державі на покриття воєнних бюджетів і на утримання фашистського окупаційного апарату, себто на утримання своїх власних кайданів. У згоді з польською аграрною реформою, польські обшарники, проводячи капіталістичну раціоналізацію своїх господарств, продають лишки своїх земель на Західній Україні виключно польським воєнним колоністам, яких наснажує тут влада як збройну надійну опору окупації, як забезпечення запілля в війні з СРСР.

Ціла система реалізування згаданої "аграрної реформи" (парцеляція, воєнне осадництво), обшарничо-кулацька комасація, ліквідація сервітутів) є по суті у шоденному й виконанні нічим іншим, як тільки системою закріплювання капіталістичних елементів на селі ціною грабунку широких мас трудящого селянства і доведення тих мас до стану що раз більшого зубожіння.

Доповненням грабункової експлуатації робітничих і селянських мас Західної України є режим політичного терору і денационалізації, режим нещадного переслідування українських робітничо-селянських революційних організацій, поголовного нищення українського шкільництва (перед імперіалістичною війною у самій Східній Галичині було 3,120 українських шкіл, нині у цій Західній Україні залишилось з того числа, вже тільки 500 українських шкіл).

Все це разом створює на західно-українському селі ті умови, серед яких незаспокоєний голод землі, голод праці і хліба, з невідпорою силою перероджується в активну боротьбу.

Польські капіталісти, обшарники, журукулі й колоністи — це основна підстава польської окупації на Західній Україні. Класовий вициск сплітається, на цих землях, тісно з національним гнітом. Боротьба українських селян проти польської окупації за їх національне визволення, будучи рівночасно боротьбою проти вициску польських обшарників, спрямовується неминуче і що раз більше у ринище класової боротьби.

Всі буржуазні уряди Польщі намагались зламати революційну боротьбу західно-українських трудящих мас неперервним терором масових політичних процесів і кровавих масах доконування на робітниках і селянах. В 1923—24 роках виконано ряд смертних присудів у Львові, Золочеві, Чорткові, рострілюючи революційних борців за соціальне і національне визволення західно-українських трудящих мас.

(Далі буде.)

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВСЮДИЙТЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ І ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" — одиниці український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: \$4.00 на рік, \$2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" — одиниці дійсно фермерський український часопис в Канаді, що боронить інтереси праціючого фермерства. Передплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" — одиниці журнал в українській мові для працюючого жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: \$1.50 на рік, 80 центів на півроку.

"БОЮВА МОЛОДЬ" — одиниці журнал в українській мові для української робітничо-фермерської молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передплату на повні часописи й журнали посилайте або до кожного часопису зокрема, або на поштову адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N, Ltd. Cor. Pritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.

Починаємо сторінки робкорів короткими дописами

СИСТЕМИ ВИЗИСКУ НИХТО НЕ ВІДМОЛИТЬ, НЕ ВІДКЛЕНЕ, НІ НЕ ПРОПЛАЧЕ...

Гаргрейв, Ман.

Одню з найголівніших причин нашого злиденного життя є байдужість і небездатність за право на життя і працю. Замало робітників і трудящих фермерів здатні собі сьогодні спротивитися, що живуть в капіталістичній системі, і що життя в ній вимагає витриманості і впертості боротьби.

Тієї системи визиску ніхто не відмовить, ні не відклене і не заплаче. І саме ті робітники і трудящі фермери, які ще не встигли забачити класової боротьби, зроблять лише нарікання, жалуються на те злиденне життя, відкачуючись від боротьби за кращі умови праці.

6 чимало й таких, що в організації робітників та фермерів не хочуть добачувати ніякої користі. Неодноразово і говорять, що організація йому нічого не дасть, мігнати так само не направлять життєвих умов на краще. Забувають на те, що саме класову боротьбу спливають ті робітники і трудящі, які стоять подалі від організованого життя, тримають

ся так само далеко від тієї класової боротьби, що розгортається навколо їх.

Капіталістична класа, хоч числом дуже мала, дає сильна організаційно і власне в тому проявляється її сила. Збіжних компаній немає аж так багато, як фермерів, а все-ж такі оті компанії накладають цілі збіжки, а не фермери, що його продукують. Між капіталістами ми не бачимо ніколи порожніх чи боротьби за релігійних чи національних переконань, а всі вони одним фронтом об'єдналися проти робітників і трудящих фермерів усього світу.

І проти об'єданого фронту капіталістів мусять створити об'єданий фронт робітників на спільну з бізнесменами фермерами. Тільки тоді можна буде говорити за поліпшення умов життя, коли проти капіталістичного фронту трудящих поставлять свій спільний фронт. А цей фронт виконується саме в бойових робітничо-фермерських організаціях й до них треба йти усім тудиш.

Фармер.

ЗА БЕЗРОБІТНИМИ В ТОРОНТО СУНЕ СКРІЗЬ ДРЕПЕРІВСЬКА ПОЛІЦІЯ

Торонто, Ont.

Я дуже жалую, що петлюрівським писакам з "УГ" не доводиться здати отак треном ірэдькома в погоні за роботою, а то не брехали-б може, що в Канаді не має роботи лише той "що робить не хоче".

З Келгари я подивився в Торонто, міркуючи десь тут працю. Де там! І тут цілою армією ходять безробітні з одного місця на друге, а роботи для їх ніде немає. Безробітні ходять прикладені злидними, зморени, голодні, нещасті. Зимно тиснуть їхнім тілом. Вони ходять усі вулицями, бо ніде їм скоро-

штиння, ніде пристати хоч на хвилину. За ними вслід з клубами суне дреперівська поліція й побирає до крові.

Однак і в тих виснажених обличчях кожний відчитав певність до капіталістичного ладу, ладу гнету й визиску трудящих мас. І безробітні теж не сее-будуть бродити вулицями міст Канади й інших капіталістичних країн. Вони вже збирають свої розпоряжені сили й йдуть в наступ на позиції капіталу. Оті позиції здобудуть усі трудящі, скоро в їх зростає більше сила. А вона зростає вже наскоро.

Л. Д.

"ТОМУ НА СВІТІ БІДА, БО ЛЮДИ НЕ ХОЧУТЬ МОЛИТИСЯ" — КАЖЕ СОДБОРСЬКИЙ ПІП

Содбори, Ont.

Содбори мають одного попа, який теж займається питанням розв'язки безробіття. Звичайно, наш попи, як зрештою і всі попи, горлає, що тому зараз безробіття і важке життя, бо робітників і безробітні замало моляться, не відвідують церков, не спмагають понів. От чому й безробіття та все лихо для народу.

Так то "казання" говорив наш попи на 26 жовтня минулого року. Його слухали всі робітники й робітниця, які зараз переживають оті злидні, місяцями цілком ходять без праці. В церкві гій я не бачив ні одного багача-капіталіста, самі були ті, що кожної неділі і свята витовкують колінами збуреджені дошки і шепчуть раз-у-раз молитви. І для свого попа теж не жадають оті стемнілі ще робітники й робітниця. Дають останні попові, хоч у них самих в хаті страшенні злидні. А піп ще говорить їм,

що вони замало моляться, не дають на "боже".

А де-ж моляться ті, що цілими віками нічого ніколи не роблять, а розкішно наживаються з праці робітників і робітниця? Чому-ж їх так само не скарає бог отими злидними, що переживають їх зараз усі трудящі в капіталістичних країнах? Защо-ж належить отим панам від бога гоїне життя, в якому вони розпливаються в добрі?

Чому-ж за них вреніти не заговорити содборський і інші попи зі своїх казаннями? І не заговорять! Не заговорять тому, бо капітал і церкву поставив собі на службу, і заставив в ній говорити своїх служкальців в користь капіталістичній класі. І саме тому попи рідганують робітників від класової боротьби за ліпші умови життя й працю, накачують їм "молитися", замість шляхом боів силую здобути те, що їм належить.

Робітник.

ВЖЕ Й БУРЖУАЗНА ПРЕСА ПИШЕ ПРО БЕЗРОБІТТЯ, А ЖОВТО-БЛАКИТНА БРЕШЕ ДАЛІ ЗА "ДОБРОБУТ"

Торонто, Ont.

Немає ні одного члена спродажних, патріотичних спродажних газет в Канаді, які й надалі не хвалять б собі канадського добробуту на своїх сторінках. Навіть тоді, коли вгдійська буржуазна преса засто-густо найпіше про те, як важко живуть безробітні по містах Канади, уся релігійна преса українських політичних гейндларів в Канаді всеодно так

пише далі за добробут.

Буржуазна газета "Торонто Стар" з 2 грудня пише, що десятки безробітних Торонто вчас найпекучіших морозів вистояють навколо цегельні і там змушені грітися, бо ніде не можуть найти для себе місця вчас тієї гострої зими. 42 безробітних переходять лише в одній такій цегельні, а скільки їх є по других цегельнях?

А багато безробітних з ціли-

КОРОТКИЙ ДОПИС З ВАЖЛИВИМ ЗМІСТОМ — ОЦЕ Й КЛІЧ "УКР. РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ" ДО СВОЇХ РОБКОРІВ І ДОПИСУВАЧІВ

"Українські Робітничі Вісті" отримують щодня десятки дописів від своїх робкорів і дописувачів. Дописи наспівають з усіх місцевостей Канади, їх пишуть самі робітники впрот зі станків праці, пишуть безробітні з бред-лайнів. Не бракує й дописів з організаційно-освітньої та мистецької праці по робітничо-фермерських масових організаціях.

Дописувачі і робкори звідомляють завчасу про усі події, що розгортаються навколо їх, звідомляють з найменшими подробницями. На жаль, редакція "УРВ" не всіля була вмстити усі ті дописи вчасно. По-перше, дописі завдого змістом, повні бічних моментів і описів, і їх не всіля щодня стільки опрацювати в редакції, як вони наспівають; по-друге, розміщення усіх дописів з малим скороченням змісту забрало б малоно не усі сторінки нашої газети.

Ось чому в редакції мусять не раз наполинути вкочувати дописи, щоби дати місце на робкорській і дописній сторінці більшому числу дописів і з різних місцевостей.

От хочби й зараз в редакції чекає на свою чергу 317 дописів з минулого року ще від місяця жовтня, листопада й грудня. А за пару днів січня вже наспіло нових дописів 48. Звичайно, не вчасно поміщені дописи тратять на вартості, вони не виконують тієї праці, що були б їм могли виконати на читача, коли були б поміщені вчасно.

Та все ж такі щось треба зробити, щоби допису сторінку налаштувати і зробити на ній місце для десятків дописів. І саме тому редакція "УРВ" кличе до всіх своїх робкорів і дописувачів: ПИШИТЬ СВОЇ ДОПИСИ КОРОТКО, ПИШИТЬ УСЕ ГОЛОВНІШЕ. Коли пишете свої дописи, пам'ятайте, що їх мають читати тисячі читачів "УРВ", і допис мусять зацікавити усіх їх, а не лише вас самих.

Хай ваші дописи не тягнуться на багато сторінок писаного паперу, а най вони будуть на дві-три сторінки, писані чітким письмом, чорнилом, а тоді усі дописі будуть поміщені вчасно. І сторінка дописна в "УРВ" буде цікавішою, коли на ній буде вміщених десятки дописів з усіх місцевостей.

Кожний раз, коли беретеся за писання допису до "Укр. Роб. Вістей", пам'ятайте на кліч дописної сторінки: "КОРОТКИЙ ДОПИС З ВАЖЛИВИМ ЗМІСТОМ".

ми родинами пропадає в злидні й холоду по домішках, не маючи нім заплатити, ні в що вбрати-ся, ні що їсти. Отак гинуть першодвадцять тисяч безробітних саме в той час, як спродажа українська патріотична преса в Канаді бреше про канадійський добробут.

Правда, в Канаді в добробут, але його знають лише самі дописувачі трудящих мас, а з того й депо попадається таким брехачам, які пишуть української патріотичної преси та вождям отих синьо-жовтих організацій. І саме тому вони пишуть за добробут Канади, бо й за ці брехі вони мають хистоту. За важке життя безробітних в Канаді, про страшний визисок праці тих робітників, які

не вояли, затриматися при стамках праці, писакі жовто-блакитної преси ніколи й словом не напишуть. Зате цілі сторінки сповнюють найчорнішим бреханням проти трудящих Радянського Союзу, заклинаючи імперіалістичну світу на збройний напад на радянську владу.

Та українські трудящі вже вичували на собі гейндларську політику патріотичних організацій та їхньої преси і масово йдуть в робітничо-фермерські організації та ще тісніше спливають бойовий фронт, щоб силою збороти для себе краще життя й умови праці. І вони виборять!

Робітниця.

ТИСЯЧІ БЕЗРОБІТНИХ ВИСТОЮТЬ ПОПІД ЕМПЛОЙМЕНТ ОФІСАМИ І ЗАМЕРЗАЮТЬ

Торонто, Ont.

Останніми часами страшенно безробіття охопило всі більші і менші місцевості. Рационалізація капіталістична викинула на брук тисячі робітників, які ходять обдерті, виснажені голодом і голодом стоять цілими дінями у бред-лайнів та очікують шклянку гарячого чаю. По емплімент офісах, очікуючи праці, голодні робітники вистояють тижок цілими дінями, щоби себе зареєструвати та описати, як прийде черга на них, щоби дістати працю на два або три дні.

І я таксамо нахождуся в армії безробітних. Ходжу і шукаю праці все поперх всім місяцями. Пішов і я, щоби зареєструвати себе.

Приходжу я до Говернмент-офісу, а там більше як дві тисячі робітників стоять по шість в зайні, а десятка полісменів підганують "порядку" та годують голодних робітників шуханами, накали вони посміють виступити крок з зайні. По-стоявши там кілька хвилин, я побачив, що до мене підходить полісмен. Я став у зайну. Там стояв я з другими робітниками від 10 години рано до 5 год. вечером, а не дечкавшися редактер-картки, я і отки таких робітників, поснукавши голову,

пішли з нічим додому.

На другий день я встав рано і просто подався до офісу. Думав, що в 7 години не буде нікого і я не буду потребувати чекати голодом до 5 години вечером. Наколи я прийшов, то побачив під дверима офісу все поперх дві сотні обдертих робітників, які стояли під офісом і від великого зима кожний трясся, що й важко було дивитися.

Наколи в 8 години двері офісу відчинилися, зайна голодних начисляла поперх 500 робітників. Сьогодні мені вдалося вже підступити до віконця, де видається редактер-картки. Приступив я до згаданого віконця і давай сповідаюся: — Яке твоє назвико? — питають. Де ролішся? Кілько літ в Канаді? Як довго в Торонто? Чи ти канадійський горожанин? На останнє питання я відповів, що ні й більше він мене не питав, лише сказав: не елонг, лідь.

Я почав йому доказувати, що я повинен бути зареєстрований, бо я є безробітний, а разом з фамілійний. Не те заявив мені офісник, що як і буду ще більше йому говорити, опинюся за дверима.

У цей час сотні робітників одержують ту саму відповідь. Таке діється по цілій Канаді і

також по всіх капіталістичних країнах. Тоді, коли пані потребували робітничої сили, в них не було перебору, чи канадійці, чи ні. Хто б він не був, однаково ссали його останні ерки. Тепер, коли капіталісти на місце робітника положили машину і викинули тисячі робітників на брук, вони розділяють їх на нації, щоби улекшити їхню загибель. Капіталістична класа, щоби позбутися мільйонів безробітних, старається повторити світову різню між робітниками і таким чином продовжити своє панування над поневоленою класою усіх країн світу. Вони задують робітників, що винюком безробіття є Радянський Союз і таким таємним способом думають кроку робітників позбутися однієї робітничої країни, котра дає за поневолених по всіх країнах світу.

Але робітники зрозуміли минулу різню, не підуть по сторони тих, котрі визискували їх у минулій світовій різні, а тепер винюкоми їх і їхніх дітей на вулицю без жадних засобів до життя. Коли ж робітники такі підуть продовжити свою кров, то не за інтерес дописувачів, а за інтерес поневолених і виснажених трудящих мас. Вони стануть рука-в-руку з робітниками вільної країни і єдиним фронтом з червоним прапором розіють ту буржуазну гніль, котра живе потом і кровю робітників.

К.-о.и.

ВІДГРАЛИ ДРАМУ "ГАЙВОРОННЯ"

Престон Гаат, Ont.

В нашій місцевості майже ціле літо праці була в застою, бо чимало членів наших організацій відхали за роботою. Лише мала частина остала на місці й ті мусяли оподаткувати себе, щоби затримати люкаль, в якому місяється наш робітничі організації.

На час довгої зими повертали назад оті члени наших організацій, що були на час відхали. І знов усі визиске за працю. На 24 жовтня відіграли представлення "Гайвороння". У загальному представлення випало добре. В половині представлення, вчас давни, промовив тов. Кашурба за РЗТ та його восямірничу діяльність. Він оновив, що зробило РЗТ для своїх членів, яку цесло воно допиту тим, що їх звалила хвороба, якої набралися в праці. Своєю промовою закінчив товариш закликом до присутніх, щоби ставали членами РЗТ і не відводили тієї справи на пізніше.

Робкор.

В ДЕНЬ 8-ОЇ РІЧНИЦІ РЗТ В САСКАТУНІ

Саскатун, Саск.

Наприкінці кампанії РЗТ в місяці жовтні м. р. тутешній відділ РЗТ влаштував концерт-мітинг, на якому вивітлено восямірничу діяльність РЗТ поміж трудящими Канади.

Концерт проводив тов. П. Присташ, вітаючи присутніх на тому святі РЗТ. Доклад про працю РЗТ виводив тов. М. Гогоман. Він переняв уся пророблену роботу тієї робітничої заомогової організації, указав на її завдання поміж трудящими та кликав усіх робітників і робітниця, що стоять це поза тією організацією, вступити в її лави та забезпечити себе на випадок слабості або каліцтва. Після його промови ще тов. Д. Присташ з Виннігеру, що на той час був на ладі трудящих фермерів. На час місяця жовтня до відділу РЗТ в нашій місцевості впеалося понад 20 робітників і робітниця.

Сметопіт.

БЕЗРОБІТНИМ ТРЕБА ДАТИ ЗМОГУ БУВАТИ НА УСІХ ПІДПРИЄМСТВАХ В УКР. РОБ. ДОМІ

Монтреал, Кве.

Скряк по українських робітничо-фермерських організаціях в Канаді поклавляється працю. Організаційна, освітня й мистецька праця щораз більше охоплює шари українських трудящих, салі Укр. Роб. Домів щораз повніші стають від напливу трудящих мас.

Сторічний сезон праці застав ще більшу армію безробітних, як будь-коли перед тим. Важке безробіття охопило робітників усієї Канади і багатьом з їх не має спромоги передлати робітничої преси, відвідати підприємств, що відбудовуються в Укр. Роб. Домах.

Цьому ліху треба якось зарадити. Безробітні мусять мати доступ і на підприємства по наших галлях. На це повинні звернути голові заряди наших організацій і дати указівки місцевим зарядом по відділах на-

ших масових організацій, щоби вкось зарадити тому ліху. Буває, що в деяких місцевостях час підприємств в галі пера-стоять порожні крісла, бо чимало безробітних немає за що піти на представлення чи інше підприємство до Укр. Роб. Дому.

По мойому, щоби на місцях заряди наших братніх організацій мали і в себе список безробітних, які не всіля заплатити вступу на підприємство в УРД і для таких безробітних видавати безплатні посвідки вступу. Оті посвідки є часові, аж доки в цих безробітних не буде праці й вони матимуть змогу тоді за ретуним платним піти на таке підприємство. Звичайно, маючи працю, вірю, що оті безробітні, які за безплатним тикетом відвідували підприємства, належну суму повернуть своїй організації.

О. К.

ВИКРИВАЄМО ДАЛІ ЧОРНІ ВЧИНКИ КОРПУСНИКІВ УГА І ВАТАЖКІВ ЗУНР

Виннігер, Ман.

На 4 верня м. р. влаштували стріляці й воєки УГА, що зараз перебувають у Виннігеру, свій четвертий зряду масовий мітинг. Хоч оті мітинги відбуваються все в будні дні, на них масово приходять робітництво.

На тому мітингу докладчик стріляць УГА обговорив обширніше черну роботу Української Військової Організації (УВО), що зараз чимало причинилося до погромів на селах Західної України. Докладчик зашрав маску революційності з отих ватажків УВО, що себе прикривають революційними фразами, а на самому ділі служать найвідкритіше польською фашізамою і на спільку з польською шляхтою готують збройний напад на Радянську Україну.

Другий воєк УГА, тов. Михайловський, говорив про табори на Чехословацькій, де корпуненки запакували рязових стріляців і воєків УГА. Товариш Михайловський самий був в тих таборах і бачив життя кривити польською фашізамою і на спільку з польською шляхтою готують збройний напад на Радянську Україну.

Другий воєк УГА, тов. Михайловський, говорив про табори на Чехословацькій, де корпуненки запакували рязових стріляців і воєків УГА. Товариш Михайловський самий був в тих таборах і бачив життя кривити польською фашізамою і на спільку з польською шляхтою готують збройний напад на Радянську Україну.

Ще промовляв товариш Я. Калашник і Кадилка, стріляць УГА. Говорили вони за свої переживання часе встановлення в 1918 й 1919 років та відкрити всілякі справи до корпуненків УГА і ватажків ЗУНР, закликаючи у своїх промовах усіх стріляців і воєків УГА пристати до бойових робітничих організацій, та зміцнити силу революційного фронту.

Чиний, стріляць 21 брестиди 3-го кур'яка.

ЧИТАЙТЕ "ВОРКЕРА"!

ЧИТАЙТЕ І БОРІТЬСЯ! БУДУЙТЕ СИЛЬНУ РОБІТНИЧУ ПРЕСУ!

Без бойової газети, що є провідником і організатором у бою робітників, не може бути дійсного робітничого руху.

Сьогодні в Канаді нема робітничої газети в англійській мові, що провадила б класову боротьбу, за винятком "Воркера". Через дев'ять років ця газета відбивала всі спроби знищити її й далі виходить тижнево та освідомляє класово робітників від моря до моря.

Передплата: на рік \$2.00; на пів року \$1.00. Поодиноке число 5 центів.

Тут є карта замовлення. Виповніть її та зашліть негайно!

Enclosed find for my subscription to the "Worker" for a period of

Name City

Address

THE WORKER 94 A CHURCH STREET TORONTO ONTARIO

ЩО Я БАЧИВ І ЧУВ НА ПАТРІОТИЧНОМУ З'ЇЗДІ В ЕДМОНТОНІ

(Докінчено з 3-ї сторони.)

Червотий бесідник п. Лучкович. Цей вже трохи не годиться з попередніми "економістами" і говорить, що криза настає через накопичення товарів на ринку і що британським капіталістам байдуже про канадську пшеницю, вони купують пшеницю в тій державі, де бачуть кращий зиск.

Далше Лучкович наводить, що на американському континенті є багато грошей, але найбагатший фермер в своїй околиці не може дістати п'ятсот доларів позички. В тім то й річ панє Лучковичу, що банкіри стоять на сторожі можливо-владів цього світа, а не фермерів. Вони тоді позичають, коли можуть здерти добрі проценти.

Почалися промови про освіту. Перше починають вибирати дирекцію і як її вибрати, то ані одного фермера не допустили до неї. Це заболіло фермерів і один фермер встает і говорить, що коли ви не вибрати ані одного фермера за директора, так знайте, що фермері не дадуть вам ані одного цента на інститут. Свишту на сцені денерується, шось нараджується з президією поетки. Ситуацію рятує п. Лучкович:

"Панове, я й так буду зайнятий в парламенті через шість місяців і тому резигну в користь фермера. Резигнації їх обох прийнято в користь фермерів. Думаю, от один чорнороб, а тільки панам нагнав страху. Як би там не було, ситуація врятована, але настрій, що пани не хотіли вибрати фермерів до дирекції її вибрати тільки під загрозою, що фермері не дадуть ані цента на інститут — залишилося."

М. Зюбрак дає доклад в справі виховання молоді в українській дусі, тут він наводить примір жидів, що коли ми хочемо бути добрими українцями, то мусимо вчитися від жидів. І я вже не второпав нічого, бо на жидів кричать і до жидів посилають вчитися.

Далі говорив п. Юлій Стечинин.

"Панове, коли ми будемо байдуже відноситися до наших справ, то ми загинемо, бо тепер тяжкий час. Більшовики використовують нагоду. В Саскатуні на фермерській конвен-

ції навіть наші самостійники заразилися більшовизмом. Тому конешно нам мати лектора, щоб іздив час від часу і говорив проти більшовицької пропаганди й давав лекції в самостійній дусі. Як ми таку важну справу занедаємо, то навіть наші студенти, коли дістануть посади, вишовши з бурси, не будуть з нами.

Це правда, подумав я, бо знаю, кількатисятьох учителів, що виховалися в їхній бурсі і коли вийшли між фермерів, побачивши їх нужду, вже пині стоять в робітничо-фермерських рядах, або є добрими симпатиками фермерського руху.

Говорив ще п. Льюк Стечинин. Цей вже говорив про інформаційне бюро, ху я не знаю, що це має спільного з освітою. Каже, нас другі народи дуже мало знають, коли говорять про нас, то говорять як про більшовиків. Тому треба нам треба мати в пресовім бюрі такого чоловіка, щоб інформовав світ, що ми не більшовики. Але й той чоловік не може багато зробити, для цього треба, щоб всі самостійники по цілій Канаді подали адреси всіх впливових людей, з якими вони знаються, тоді бюро буде провадити роботу як слід. Коли цього не зробимо, то ми не будемо знати хто ми є, чи качка чи вовк.

"Кінець кішці" виступає п. Васкан. "Мені припала, кінець кішці, честь говорити, як організаторові народних домів. Коли ми хочемо, кінець кішці, щоб в народних домах провадилася робота в самостійній дусі, то ми всі мусимо, кінець кішці, об'єднатися з нашими професіоналістами і кінець кішці разом з ними працювати". На тім він, "кінець кішці" і закнчив, а після забирає ще слово Свишту, який говорить про визволення України і каже: для нас Українці не робить ріжницю, звідкіля ми будемо визволяти Україну, чи з під Києва, чи з під Львова, чи з під Черновців (Купченко плеще), чи навіть з під Едмонтону, але Україна має бути. На тім закінчено сесію того дня, а я наслухався того всего так, що й нині не знаю, де я був чи на з'їзді, чи на комедії.

I. C. — аич.
Едмонтон, Алта.

МУСИМО ПРАЦЮВАТИ ЗАДАРМО І НА КОМПАЇНИЙНХ НАСТАВНИКІВ

Монтреал, Кве.

Чимало робітників відправили залізничоробки компанії а гевківи, осталисяючи на місцях, лише малу частину робітників. Отих 2—3 робітники, що позіставали надалі на тих секційних гевках, мусять виконувати решачайно важку працю не лише для компанії, але й для її наставників. Беруть отих робітників боси, забирають до своїх домів на роботу і секційній формані.

Замало того, що вони користуються працює їм підлеглих робітників задармо, ще й лають

отих робітників, називаючи їх кулічними словами. А то і буває часто, що навіть деяких робітників побивають. А тутешні робітники терплять оті дайки і побої, дають себе цианкувати компанії та її наганичам. А рече до того, що багато зтутешніх робітників не стоїть ще в лавах робітничих організацій і не читають робітничої преси. Тому їм важко їм боротися з отими лихом, що наслідо їх на отих секціях. Час би вже повстати проти отого пального виснеку секційних робітників.

Робітників.

КОМПАЇНЯ ЗОЛОТИХ МАЙНІВ В ТІММІНС ПРОГАНЯЄ ВЖЕ Й СТАРИХ МАЙНЕРІВ ВІД ПРАЦІ

Тіммінс, Онт.

27 грудня боси золоті майні Мекентавр в Тіммінс прогнали 8 старих майнерів з роботи. Ці робітники працювали довгі роки в агаданий майні, зували каміння і добували золото для компанії. Каміння їм розбивало голову, калічило руки і ноги, на їхніх тілі полинались десятки зв'язків з недавніх же невгоєних ран.

А зараз їх компанія прогнала, бо вони вже вичерпали свою силу, і страждали в майні своє здорова. Їх прогнали з робо-

ти. Коли робітник сильний і здоровий, боси і їхні наймити віддешуються тоді до такого робітника, коли ж він попрацював в майні шість років і більше, тоді аї скаженістю шукають на того самого робітника ключки, щоб могли прогнати його від праці.

Компанія знайшла ключку і згонала тих робітників з роботи за те, що вони не почувались добре на здоров'ю і не вийшли один день до праці. Цей ключок босівські наймити довшо шукали, бо рекорди компанійних

докторів вказують на те, що старі майнери ушкоджені вже сучасними і з них не можна потягнути такого зиску, як колись. Босівські наймити хочуть зменшити реєстр найбільшачого числа жертв своєї компанії і охоронити її від відчуженості перед ком'юністичним бордом.

Компанія й її наймити знають, що майнери неорганізовані босівські. І саме тому оця компанія прогонить майнерів від

праці, забравши в них здоров'я, силу і заробіток. Те саме робитиме компанія з усіма майнерами, як що завчасу не поможуть самі майнери крайньому палному виснеку і боротьбою не підуть проти компанії за ліпші умови праці. От чому нам треба організуватися. За всяку ціну ми мусимо збудувати в північній Онтаріо майнерську робітничу юнію, а головою збудувати її в нашому окрузі Майнер.

І В НАС Є ТАКІ РОБІТНИКИ-БАТЬКИ, ЩО ПОСИЛАЮТЬ СВОТХ ДІТЕЙ ДО СОНДЕЙ СКУЛ

Кічнер, Онт.

Недавно тому я вичитав в "УРВ" допис з Іет Кілдонан, в якому товаришка описує про деяких батьків-членів наших організацій, що посилають своїх дітей ще до сондей скул. І в нас є ще такі батьки, що своїх дітей шлють туди, мовляв, там дають шкільну. Батько стоїть в організації ТУРФДім, а з іншого дому мати є Флешинев РЗТ. Дітей своїх роить до сондей скул. І скільки вже писалось про те в часопису, говорилось на зборах, нічого не помагає. Видно, є ще чимало таких робітників, що не добуває ріжницю між робітничою органі-

зацією, а пописьюю.

В нас є молодецька організація Секції Молоді, є журнал "Бюльова Молодь", що теж призначений на освідковання молоді з допомогою батьків-робітників. Шо-ж, коли ще такі трапляються батьки, які ніяк не можуть піратити зі забобонним світом.

Ще слід би написати за одну жіночку-робітницю, яку її товариш старався втягнути в Жінсекцію, а вона зажадала фірсовку за виписання її в Жінвідділ. І фір-ковт кушні, а ця робітниця й по сьогодні ще не стоїть в організації.

I. K.

"ДОБРЕ, ЩО Я МАЮ РОБОТУ; ЩО ТАМ МЕНЕ ОБХОДЯТЬ БЕЗРОБІТНІ"...

Монтреал, Кве.

Є ще чимало таких робітників, які зараз працюють і вродо відносяться до безробітних. Такі робітники чи робітничі, авичайно, й говорять: — Добре, що я маю роботу, що там мене обходять безробітні...

Свідомий робітник ніколи того не скаже. Він знає, що сьогодні він ще працює, а завтра само опиниться без праці. А навіть коли й працюватиме довго? Яку користь має зараз робітник з тієї палської праці, яку виконує? З його витискають останню силу й здоров'я, платять якнайменшу плату, а якої не великі вижити самий один робітник, не то його рідня.

І не вже-ж це можна назвати добром?

Оце питання є незвичайно важне особливо для нас, робітників і робітниць, що зараз працюємо. Не можемо й ми стояти з боку саме час, коли безробітні йдуть боротьбою й домагаються праці або поногого втримання. Ми повинні підтримати усею нашою силою оту боротьбу, ми самі повинні стояти напереді класових бовів. Памятаймо, що боротьба безробітних є рішачає боротьбою тих робітників, що працюють. І в цій боротьбі мусять стати плече в плече безробітні і робітні пролетарі. Спільним фронтом ударити на позиції ворога!

I. P.

ДЛЯ ТРУДЯЩИХ ВІННІПЕГУ ВЖЕ Є ЗАПЕВНЕНЕ МІСЦЕ УСІМ НА КОНЦЕРТІ В УКР. РОБ. ДОМІ

Вінніпег, Ман.

Вже кілька разів я вернувся під двері Укр. Роб. Дому тоді, коли тисячна маса робітників і робітниць слухали гарних музикальних творів, звуки яких розливались із сцени УРД. Ну! Вже більше я не спінаюсь, подумав я ще 28 грудня, коли двадцять хвилин по сімейній годині я вертав знов з під дверей. Оглянувся ще кілька разів на двері, під котрими стояло ще сотки людей. І цей вечір пройшов так, зорт-зна як. В ямі просидів, ніби на концерті, ніби так не знаю, як скавати, на якісь комедії чи циркусі.

Синьст, тупіт, крик, сміх все нараз, от що в ямі було, а до того ще трохи ніби співу.

Минулої неділі, 4 січня, приходу знов до УРД цесь трохи по сімейній годині. Здалеку бачу, ніхто під дверима не стоїть і я непомітно для себе присідаю в кроку. Значить, думався я мені, ще сая не погна, аж сьогодні концерт побачу і послухаю. Я скоро в двері, а до мене товариш говорить: — Ти заізно прийшов.

— Як заізно? — питаю з нересердди.

— А так що за післо, не бачиш хіба, що вже концерт закінчався. Іди краще з-під дверей і не перешадавай присуття слухати концерт. А місяця на саяі вже немає.

А до сіней все прибувають робітники і робітничі. Вже нас турток. Також заіжковіли, що місяця на концерті для них не ма. Всі майже мовчать, лиш дехто кокальлює.

— Товариші, не чекайте на дармо тут, бо на концерт тепер не підете, вже заізно і місяця

немає, а до того концерт вже давно розпочався, говорив товариш (той що минулої неділі не пускав до саяі).

На саяі загремели гучні і плески, а дехто не здержав таки і відхилив трохи двері, щоб подивитися бодай на саяі.

— Ідть тепер до шкільної саяі, там зараз заіжється дуже цікава лекція...

— Але-ж я на концерт прийшов, не на лекцію, сказав я смійсь робітник.

— Дайте-ж договорити. Ідть на лекцію тепер до шкільної саяі, а в 9-ій годині скінчиться перший концерт і лекція разом. Тоді ви підете на другий концерт, який в нас, від сьогодні починаши, кожної геділі буде два рази відграна-тись. Від 7—9 год. один раз, а від 9—11 год. другий раз. Отже так о 9 год. ви підете на концерт, а ті що тепер на концерті підуть на лекцію. Таким способом ви два рази скористаете.

— Оце славно заіжтив той робітник, коли так, ідім скоро на лекцію, щоб там не спізнитесь.

Шкільна саяі вже була повна, тай скоро тов. Пристан почав свою лекцію на тему "Відлік повстала сьогоднішня криза". Лекція дуже цікава і т. Пристан докладно пояснив причину цієї кризи та сказав, що тільки освідкованням себе і других та організаціям в правдиві робітничі організації зможемо усунути кризу та цілий несправедливий лад.

А потім концерт знов припалюваний саяі слухачів. Музика, спів, танці, аж любо дивитися та слухати. І саяі і ду-

ПРИХОДІТЬ ГРОМАДНО НА МІТІНГІ ТОВ. І. НАВІЗІВСЬКОГО!

Тов. І. Навізівський є зараз на короткій обїзді в Західній Канаді й він в дорозі з Венкувер до Вінніпегу відвідає такі місцевості:

МЕДИСІН ГЕТ, 10 січня;
МУС ДЖО, Саск., 12 січня;
РІДЖАЙНА, Саск., 13 січня.

За браком часу т. Навізівський не може відвідати більше місцевостей, тому робітники околиці Колмен, як Беллю, Гілкрест, Блейрмор і ін. повинні прийти на мітінг до Колмен, а робітники Колгорст — прийти до Летбридж.

Мітінги відбудуться в Укр. Роб. Домах. Початок в 8-ій годині вечером. Сайдіть за оголошеннями на місцях!

ети, словом, що гарно. Це не в ямі, ні.

Я думаю, що дівчата, які виконували концертну програму, перемучені. Може й так, але цього ніхто не помітив. Гарно і грати, за що вітала їх дубліка. Оплески гремили по саяі. По кілька разів декотрі точки на жаданні повторили, а це доказ, що грати знаменито і не були перемучені.

А вихор хіба не гарно співав? Може не так аж дуже добре, але як вони себе заставляють, то будуть і дуже добре співати.

— Я вірю, говорив за мною робітник до свого товариша, коли я вже йшов до дому, я вірю, що до ями на концерт вже піти не піде. Бо й нема чого туди йти. Добре, що в Укр. Роб. Домі кожної неділі два концерти буде та ще й лекція цікава.

Я звернув уваго і не чув що далше товариш говорив. Лиш сміг скривив під ногами а бітер легенько пересував хмарки.

Оглядом з галерії.

НАКЛАДАЮТЬ ВІЙСЬКОВІ ПОДАТКИ НА УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН

Лист селянина до своєї доньки в Канаді.

Видинів, пов. Снятин.

Твого листа отримав, в якому ти пишеш, що довідуєшся з газет там в Канаді за морем, що в нас тероризують селян польсько шляхотські палзидники. Все це, що там пишуть, є правдою. Не обминули вони й нашого села, а напали мов звірі і шукали за амуніцією і за книжками з Радянської України. В селі переретали все догори ногами. В трицятьох свідоміших селян, то зникли все, що вони тільки мали. Висоєли муку, жито, ячмінь, кукурудду і асинали на купу, а потім перемішували з піском, попелом і шклом, щоб з того не мав ніхто хіста. Чланими бочівки з капустою і квашеними огірками висоєли на обору і там те все поинчили. Сказати не можна було нічого, бо до того всего, що винчили, то ще й були буками.

До того тут поналожували страшні податки від усього. На примір, мають багато платити так званій військовий податок в сумі 88 алтних, а на це треба продати 5 кірнів кукурудзи, а як не мак чим заплатити, то вляхта вміє такого випритувати в свій спосіб, не питаючи, чи хто може заплатити, або ні. Отак то змуцаються над бідним, темним народом.

ПОШУКУЮ своєї старенької матері, Санди Ткач, яка через останні дев'ять років перебувала в Сейнт Боні-фасе, Ман., під числом 960 Мінсон вулиці. Я бажала б забрати її до себе, але не знаю де вона зараз знаходиться. Прону саяі повідомлення на сай-дувачу адресу: FROZYNA STOLARCHUK Box 42, Kirkland Lake, Ont.

ПОШУКУЮ дорідного брата, Михайла Трубкача, з міста Скали, пові Боршів, Галичина. Він перебував довгий час в Злучених Державах в місті Нью Йорку. Маю до него важку справу. Хто знає би, про него або він сам, прошу з'ясувати на адресу: WLADYK GURSKY 14 PARKMAN AVE. TORONTO, ONT.

Возьміть мене до дому за 50ц. The Premier Spic Span. City of Winnipeg Hydro Electric System. На виплат \$19.75 За готівку \$18.75

ВІЛЧЕМО ОДНОСЕЛЧАН КИСИЛЕВА, ПОВІТУ ЗАСТАВНА, БУКОВИНА

Гемільтон, Онт.

Робітники й робітничі односельчане!

Ми звертаємося до вас з проханням допомогти нашому односельчанови тов. Георгієві Скрипникові, який перебув тяжку операцію і зараз знаходиться ще в Гемільтоні. Згаданий товариш приїхав в Канаду 27 березня 1928 р. й думав поліпшити свою й своєї рідні долю. Та не так склалось.

Працю йому важко було пайти, а тимчасом його захопила слабкість жолудка й він мусів віддатися операції. Лікарі сказали, що коли й він впаде, за роботу буде йому важко ваятися, а головою за таку важку роботу, як мають її робітники в Канаді.

Й тому самі лікарі дораджа-

ють робітничкові вертати назад до старого краю. Тов. Скрипник вже рішався їхати туди, так в його немає грошей на дорозу, щоб оплатити всі кошта подорожні. Тов. Скрипник звернувся до заряду відділу ТУРФДім в Гемільтоні, щоб почерез наш відділ організації шляхом акциплати йому на підмогу робітників односельчан Кисилева.

І ми апелюємо до отих робітників і односельчан, робітників і робітниць, щоб поінчили товаришів Скрипникові а допомогли погашо, чим допоможуть йому повернутися назад до його рідні.

Жерти слати на адресу:

D. MENSATUUK, Box 67, Sta. B., Hamilton, Ont.

Заряд відділу ТУРФДім.

ЗАМОВЛЯЙТЕ НАЙНОВІШУ КНИЖКУ!

ЩОПНО ВИЙШЛА З ДРУКУ ЦКАВА КНИЖКА

ЕРІХ МАРІА РЕМАРК

На Західньому Фронті Без Змін

Переклад з німецької мови Ж. Бургардта

Передмова К. Радека

ВІННІПЕГ, КАНАДА, 1930

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 50 ЦЕНТИВ.

ЦІЯ КНИЖКА РОЗІЙШЛАСЯ В МІЛЬОНАХ ПРИМІРНИКІВ НА ДЕСЯТКАХ РІЖНИХ МОВ.

Замовляйте її таки зараз. Замовлення посилайте на адресу:

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE

600 SELKIRK AVENUE WINNIPEG, MANITOBA

ПРЕКРАСНА П'ЄСА НА СЦЕНІ УКР. РОБ. ДОМУ У ВІННІПЕГУ!

СТАРАННЯМ ДРАМСІВГУРТКА ПРИ ВІДДІЛІ ТУРФДІМ В ІСТ КИЛДОНАН

В СУБОТУ, 10 СІЧНЯ 1931 РОКУ В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

"ЛЮДОЖЕР"

Штука ця своїм змістом міцна, зворушаюча і цікава. Представляє змагання за життя, правду і честь проти підлості, нахабства й брехні.

Початок в годині 8.30 ВЕЧЕРОМ

ВСТУП: 35, 25 І 10 ЦЕНТІВ

Дітям понише 14 літ вступ заборонений

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ РЗТ У ВІННІПЕГУ

В НЕДІЛЮ, 11 СІЧНЯ

в годині 2-й пополуудні Вкладки приймаються від 1-ої години пополуудні.

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ ЖІНСЬКОЇ ТУРФДІМ У ВІННІПЕГУ

В ПОНЕДІЛОК, 12-ГО СІЧНЯ В УКР. РОБ. ДОМІ

Обовязком всіх членкинь прибути на ці збори на час.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРИХОДИТЬ НА ЛЕКЦІЮ.

Старанням Ліги Комуністичної Молоді у Вінніпегу, відбується в неділю, 11 січня 1931, в 2.30 годині пополуудні в Німецькій Робітничій Домі на розі вулиць Аберді і Мек'Грегор ПУЧУЮЧА ЛЕКЦІЯ, яку виголосить тов. М. Король.

ДО АМАТОРІВ В ШТУЦІ "ТІТКА КАРЛА"

Оцим повідомляється всіх аматорів і аматорок, що мають ролі в штуці "Тітка Карла", яку відіграється 17 січня с. р. в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу.

ЦІЄН НЕДІЛІ ВЕЧЕРОМ

Цією неділю ввечері в Укр. Роб. Домі. Лекція виголосить тов. М. ЛЕНАРТОВИЧ на тему: ЯК ПОВСТАЛО РІЗДВО І КОМУ ВОНО СЛУЖИТЬ

ІСТ КИЛДОНАН, МАН.

ЦІЄН ПЯТНИЦІ, 9-ГО СІЧНЯ, ПРИХОДИТЬ ДО УКР. РОБ. ДОМУ У ВІННІПЕГУ!

Зараз увесь капіталістичний світ зброється до нової світової війни. Імперіялісти готують новий воєнний похід на знищення трудящих мас.

РЕЛІГІЯ Й ВІЙНА

Така тема невеличкої книжечки Гр. Мяхніна, яку буде відчитуватися на масовій лекції цієї п'ятниці, 9 січня, в 8 годині ввечері в Укр. Роб. Домі.

ХТО БАЖАЄ ВЧИТИСЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ПИСЬМА, ХАЙ ПРИЙДЕ ДО У. Р. Д. У ВІННІПЕГУ!

Освітній комітет кличе усіх робітників і робітниць Вінніпегу, які бажать навчитися українського письма й читання української книжки, прибути на мітинг цієї п'ятниці в 7.30 годині до читальні при Укр. Роб. Домі.

Dr. F. RYBAK (M.D., C.M., L.M., C.C.) Лікар, оператор і акушер з практикою в Шікаго, Монреалі й Вінніпегу.

ТОВАРИСЬКА ЗАБАВА В УКР. РОБ. ДОМІ У ВІННІПЕГУ СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ ТОВАРИСТВА УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ У ВІННІПЕГУ

В ПЯТНИЦЮ, 9-ГО СІЧНЯ 1931 РОКУ В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ ТОВАРИСЬКА ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ

Весь прихід призначений для Канадійської Робітничої Оборончої Ліги на оборону робітників, які за своєю активність в робітничій русі зістали арештовані і яким грозить тюрма, депортація і инше.

РІЧНІ ЗБОРИ УКР. РОБІТНИЧОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.

РІЧНІ ЗБОРИ відділу Жіночкї ТурфДім в Іст Килдонан, Ман., відбуваються в четвер, 8 січня 1931 р., в 8-й годині ввечері в Укр. Роб. Домі.

РІЧНІ ЗБОРИ відділу РЗТ в Порт Артур, Онт., відбуваються в неділю, 11 січня 1931 р., в 2-й годині пополуудні.

РІЧНІ ЗБОРИ відділу РЗТ в Омаї, Онт., відбуваються в неділю, 11 січня 1931 року, в 3-й годині пополуудні.

РІЧНІ ЗБОРИ відділу РЗТ в Едмонтоні, Ата., відбуваються в середу, 14 січня 1931 р., в 8-й годині ввечері.

РІЧНІ ЗБОРИ відділу Жіночкї ТурфДім в Дромгелері, Ата., відбуваються в неділю і понеділок, 14 і 15 січня 1931 року.

РІЧНІ ЗБОРИ відділу РЗТ в Вест Форт Вільямі, Онт., відбуваються в неділю, 18 січня 1931 р., в 2-й годині пополуудні.

РІЧНІ ЗБОРИ відділу РЗТ в Сейнт Боніфеїсі, Ман., відбуваються в неділю, 11 січня 1931 р., в 2-й годині пополуудні.

РІЧНІ ЗБОРИ відділу РЗТ в Сейнт Боніфеїсі, Ман., відбуваються в неділю, 11 січня 1931 р., в 2-й годині пополуудні.

РІЧНІ ЗБОРИ відділу РЗТ у Форт Вільямі, Онт., відбуваються в неділю, 11 січня 1931 р., в 2-й годині пополуудні.

КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ! Робітничо-Фармерське Кооперативне Товариство дістає тепер багато вагонів ДОБРИХ ТЕМРАКОВИХ ДРОВ

Др. В. ЧАСНИЙ ЛІКАР, АКУШЕР І ОПЕРАТОР (M.D., C.M., L.M.C.C.) з практикою в шпіталах в Монреалі і Ст. Боніфеїсі.

Др. П. ГУЦУЛЯК ДЕНТИСТ веде свою канцелярію під числом 407 Selkirk Ave., Winnipeg.

Др. Н. ЛАНДІС ЛІКАР, ОПЕРАТОР І АКУШЕР Екс-рей машина. Електричні машини до лічення недуг.

ВИБРОБЛЯЄМО штиучні носки, рукави і підпанчоки (TUBES). За роботу і матеріал гарантуємо.

УКРАЇНЕЦЬ ДР. Ю. ДРАГАН M.D., C.M., L.M.C.C. Лікар, Акушер і Оператор

Safrin's Drug Store 137 Euclid Avenue Winnipeg — Manitoba

Др. ІВАН ОРОБКО ЛІКАР І ХІРУРГ ЕКС-РЕЙ ОПЕРАТОР

Медицина на катар — 30, 60, 85 ц. Медицина на кашель — 35, 60, 85, \$1.10

Др. С. Дж. ГЕРБЕРТ ХІРУРГ-ОПЕРАТОР Урядове від 2 до 5. годин пополуудні

СТІННІ КАЛЕНДАРІ! Маємо на складі ріжного рода стінні календарі на 1931 рік.

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE 600 SELKIRK AVENUE WINNIPEG — MAN. — CANADA

ОСНОВАТЕЛЬ Dr. THUNA BALSAM REMEDIES LIMITED Head Office and Laboratories: 436 QUEEN STREET WEST — TORONTO, CANADA

НЕ ЧИТАЙТЕ ЦЕГО ВСІ ТІ, що не має ніяких болів, в кого кров багата і чиста. ДЛЯ ІНШИХ ДАЄМО ДАРОМ ФЛЯЩИНУ СЛАВНОГО ЛІКУ НА БОЛІ ІНДІАНСЬКИЙ ЛИНІМЕНТ БЛЕКГАВКА